Enderrock | Enderrock | Actualitzat el 06/09/2017 a les 11:00

Intana: «Enmig del no-res i de tot, vaig seure i vaig escriure el que sentia»

Estrenem «Cementiri» , avançament del debut homònim de la banda barcelonina

Intana | Lluís Tudela

El pop acústic llueix amb **Intana**. El grup barceloní, liderat per la cantant i compositora Núria Moliner, està a punt de treure un primer disc homònim que combina el pop lleuger amb els terrenys més sinuosos que evoca el folk. Gravat en directe, la banda el presentarà el proper dijous 14 de setembre al Mercat de Música Viva de Vic (Jazz Cava, 22.30 h), però abans, a Enderrock.cat n'estrenem un dels temes més íntims i subtils, "Cementiri".

Qui sou Intana i com es va engegar el projecte?

Intana va començar en un moment de canvis per a mi, que em van portar a viure amb molta intensitat, tant per la part bona com per la dolenta. D'aquí em va sortir la necessitat d'escriure i fer cançons per a un projecte nou, més personal que els que havia fet fins llavors. Aviat vaig contactar amb en Guillem Callejón (*pedal steel* i guitarra elèctrica), amb qui ja ens coneixíem. M'agradava molt el que feien en el seu projecte instrumental, **Àrid**, juntament amb en Jordi Mestres (baix i guitarres) i en Ricard Parera (bateria i percussió), i va ser una sort que ells s'il·lusionessin amb les meves cançons des del principi i que també se les fessin seves.

Et sents més a gust en la calidesa d'un grup?

Podríem dir que el que va començar com un projecte de cantautora, en una habitació amb una acústica i una veu, es va convertir en un projecte de banda. Tots anem a l'una i és un plaer. Estic molt contenta que sigui així, perquè sempre que he fet música ho he fet en grups i és com em sento més còmode.

Aquest és el vostre primer disc. Com l'heu treballat?

El que tenia molt clar era que volia produir el disc al local d'assaig, i no a l'estudi de gravació. Volia fer música tocant, i l'estiu passat vam començar a assajar i assajar. Portava els temes de casa al local i miràvem d'acabar de donar-los forma i cos. De la suma del que ens suggerien els temes en cru, de la nostra manera de tocar i dels sons característics d'instruments com el pedal *steel*, proper a l'americana i el folk, en van sortir uns temes dels quals estem molt satisfets. De la mateixa manera que volíem produir els temes junts, també volíem gravar el disc junts, tocant alhora, i ho vam fer a la Casa Murada amb en Lluís Cots. Així el disc és molt proper al directe, amb dinàmiques i amb la calidesa de qui toca mirant-se als ulls i gaudint-ne com si fos un concert.

Sempre heu combinat cançons en català i en anglès?

A l'hora de fer els temes em vaig deixar endur. No volia prendre decisions preestablertes d'estils o idiomes. No volia que res fos una barrera que condicionés el que estava sentint i expressant, em volia centrar a ser transparent. I per primer cop em va "sortir", o vaig acceptar el repte, d'escriure en català. No ho havia fet mai i era una cosa que volia provar. Un dia vaig fer un tema a partir d'un poema de la meva àvia, i això em va donar força per seguir-ho fent. De manera natural va anar quedant una selecció de temes per al disc que més o menys era meitat català, meitat anglès.

La setmana vinent presenteu les cançons del disc al Mercat de Música Viva de Vic. Ja les heu rodat en directe?

En tenim moltes ganes! Aquest estiu vam anar a tocar a Vic i va ser fantàstic, allà molta gent valora la música i està oberta a escoltar nous projectes. Ha passat gairebé un any des que vam gravar el disc, perquè volíem fer concerts i rodar el disc abans de presentar-lo. Realment ha estat molt maco, hem fet concerts molt petits i càlids i també hem passat per llocs més grans com el Vida Festival.

Estrenem "Cementiri". D'on surt la cançó?

Aquesta cançó la vaig escriure l'estiu passat, quan feia un viatge per Suècia. A prop d'Estocolm hi ha un cementiri preciós, Patrimoni de la Humanitat. Només d'arribar hi ha tota una esplanada verda immensa, i al fons un bosc d'arbres que sembla que arribin als núvols. No havia vist mai una cosa que, en un moment de dolor, t'aporti tanta pau. Allà, enmig del no-res i de tot, vaig seure i vaig escriure el que sentia, després de la mort d'un bon amic.